

100 szóban ²⁰¹⁵
budapest

100×100

KEDVES OLVASÓ!

Magyarországon, 2015-ben, második alkalommal meghirdetett „100 szóban Budapest” száz legjobb alkotását tartod a kezeden. A történetíró pályázat hazai szervezői, a Mind-space nonprofit társaság egyik alapítója egy chilei utazása során találkozott Santiago de Chileben a Plagio csapatának tagjaival, akik 15 éve indították útjára a városi történetmesélő pályázatot. A kezdeményezés sikerét jól mutatja, hogy a legutóbbi chilei felhívásra 44 000 pályázat érkezett. A Mind-space csapata ezekkel a Budapestről szóló rövid, szubjektív történetekkel egyre több embert szeretne arra inspirálni, hogy ők is papírra vessék a fővárossal kapcsolatos érzéseiket, élményeiket. A pályázat lényege, hogy bárki megírhatja véleményét, történetét Budapesttel kapcsolatban, ám ezek a budapesti mesék nem lehetnek hosszabbak 100 szónál.

A 100 szóban Budapest projekt megrendezésének második évében összesen **1154 történet érkezett**, melyek közül a zsűri a legjobbnak ítélt 100 művet válogatta össze ebbe a füzetbe.

Kellemes kikapcsolódást,
jó szórakozást kívánunk az olvasáshoz,
jövőre pedig várjuk a Te budapesti történetedet is!

Csiszár Judit

VÁRLAK

Az ablak halkan nyílik. Egy néz a többire.
A többi mindig zárva. A többi fehér, fényes és új.
Idős néni hajol ki rajta, régi kannából itatja a féltve
őrzött tő muskátliját. Néhány csepp a vízből a betonra
is jut. Éppen egy srác lába elé. Felnéz és pimaszul szól.
Csókolom! Mit tetszik locsolni? A járdát?
Fiatalember! Nézzen a betonkockák közé.
Ott is élet van. Szomjas minden. Ha szerelmes lesz,
honnan tép majd (lopott) virágot Budapesten?
A fiú lehajolt... és a két panel között egy kis virág bújt.
Egyszer, visszajövök érte... ha valaki megérdemli!
A néni halkan becsukja az ablakot.
Várlak!

kantor21

RENDSZERVÁLTÁS

Nehezen haladok a tömegben
a Déli pályaudvarnál. Július, hétfő délután.
Dögmeleg van. Próbálok kikerülni a közvetlenül
előttem totyogó nénit az unokájával.

Nem megy.

- Mama, most mindenhol ilyen meleg van?

- Nem tudom, Lacika. Moszkvában biztos nincs.

- Mama, mi az a Moszkva?

Azt hiszem, most történt meg az igazi
rendszer váltás, Lacikával és nagymamájával,
a Déli pályaudvaron, egy júliusi hétfő délután.

vasleány
ÜNNEP

Igazított a haján még egyet, mielőtt kilépett az ajtón. Zsebébe gyúrta a megmaradt süteményt, aztán gondosan bezárt mindent. A lépcsőházban megállt egy pillanatra, visszanezített. Minden csendes volt. Lassan bandukolt le a lépcsőkön. Komótosan elsétált a Szent István parkig. Már messziről látta, hogy várják! Szíve lázas kalapálásba kezdett. Aztán kihagyott egy ütemet, ezért muszáj volt egy pillanatra megállnia...

A boldog mosoly ekkor sem tűnt el az arcáról. Távolból gyerekzsivaj hallatszott, troli állt meg a park előtt. Megérkezett. Egyre többen jöttek őt köszönteni a padjához. Boldogan ült és mosolygott. Tudta, közöttük otthon van. Szétoztogatta a süteményt a madarak között. Születésnapot ünnepelt.

FnyvsGrg

VAN EGY CIGITEK?!

Aztán azt kérdezték,hogy van-e nálunk cigi?!
Én meg erre: ez most komoly?! Ennél gyengébb
dumával még nem kötöttek belénk! Viszonylag elég
hamar kiütöttek.... de nem adtam fel, hiszen péntek
este volt. Tiszta volt a cipóm! Csajozni akartam és
bulizni. Végül nem bántam, hogy 8 rokkantnyugdíjassal
söröztünk a rakparton. Persze egyik sem volt csaj.
De jókat röhögtünk! Szeretek a rakparton ülni...
Másnap megint buliztunk. Durva,hogy pont a fogamból
letört darab végett ismerkedtem meg az Orsival?
Neki is le van törve egy darabka. De ő szép!

Babics Anna

MI KETTEN A JÉGBÜFÉVEL

Csak kapkodom a fejemet. Az addig oké,
hogy ebben a városban a fekete az új fekete.

Csakhogy... a rooftop az új romkocsmá.

A reggeli az új vacsora. A baristák az új kocsmárosok.

A popup az új Váci utca. A Király az új Ráday.

A terasz az új beülős. A vintage az új dizájner.

A Faur Zsófi az új Baán László. A burger
az új nagyipalacsintája. A túrógombóc már csak

a Terminálban az igazi, és a fehér blúzon is
ott a Nanushka. Félek, hogy már csak én

vagyok a régi meg a Jégbüfé pultjában
felejtett utolsó poros pogácsa.

Ucintia

MI TITKUNK

Van, amit csak Te tudsz, meg én;
Mit jelent sétálni a Nyulak szigetén...
Milyen egy üveg borral az Erzsébet térre indulni,
Az Operett nézőterén nagyokat vidulni.
Hogy József Attila melyik Duna-parti lépcsőn ül,
Hogy ha a Feketéből Budára viszel kávé, az kihűl.
Hogy a Citadellára bizony éjszaka kell menni,
Hogy milyen jó a Múzeumkertben dobozból téasztát enni.
Hogy a kettős villamos miért városnéző,
És hogy a Római-part meg miért múltidéző.
Hogy ha azt mondom, 7-kor a Blahán,
Még randi is lehet belőle talán.
Hogy a Balatonra a Déliből indul vonat,
Hogy aki egyszer budapesti volt, az örökre az is marad.

bzsfzsn

NEKEM BUDAPEST

Pest nekem egy test,
S Buda rá a ruha.
Pest egy kimozdulás éjszaka.
Buda a pali, aki nem megy el a randikra.
Pest egy meggondolatlan tett,
Buda egy hegyre festett kalitka.
Pest egy tér, ami a végtelenben véget ér,
a végtelenség elve az, ami minket egyszer utolér.
Buda egy régi kocsmá, az elveszett lelkek panelháza,
meggyónásra váró bűnöket befogadó kávézó.
Pest egy nem éppen tiszta kultúra.
Pest szegfűszeg, melyet kiszórtál az útra.
Buda a boldogság nyitott karja,
legmagasabb pontja, a boldog emberek mosolya.
Pest egy viszony, rap, rock, slam,
Pest egy olyan dolog, amire örökké emlékszem.
Pest az egyetem, az élet főiskolája,
megtanít arra, hogyan spórolj kajára.

jazlit

GYORSÉTTEREM

Jó napot!

- Mi tetszik?

- Ööö... Vízeln szeretnék.

- A vécét csak az étterem vendégei használhatják.

Blokkja van?

- Igen, egy pillanat. Tessék.

- Ezt már érvényesítettem. Ezzel nem vizelhet!

- Valóban. Nyolcan jöttünk, mindannyian étkeztünk,
és egyben fizettük a rendelést. Látható a végösszezen.

Egyikünk pedig már járt Önnél az előbb.

- Ezzel a blokkal akkor sem engedhetem be.

Lehet, hogy a földről szedte fel.

- Kérem, már nagyon szorongat a szükség!

- Én csak a munkámat végzem! Máskor fizessenek külön!

- Így is elég hosszú a sor, gondoltuk...

- Hosszú?! Akkor legközelebb

máshová kell menni!

Anita

LESZÁLL EGY, FELSZÁLL HAT

Délutáni tömeg, eső, 6-os villamos, ázott kutyaszag.
Leszáll egy, felszáll hat.

Tenyerem a Titanic-filmben már látott szerint csattan
a villamos ablakára, annyira nincs hol kapaszkodni.

A mellettem álló, hasonló gondokkal küszködő,
70 év körüli bácsi nagy lendülettel elkezd zongorázni,
majd xilofonozni az ujjaimon, hangosan dúdolva hozzá.
Ránézek kérdően, ő meg csak ennyit mond zavartalan
mosollyal: - Hát, valahogy csak el kell ütni az időt,
nem igaz, aranyos?! – majd tovább folytatja.

De. – mondtam.

Ennyiben maradtunk.

DREP

AZT HISZEM

Azt hiszem, csütörtökön épp munkába tartottam, mikor egy bácsi rámköszönt. Minden nap ugyanabban az időben, ugyanazon a ponton futottunk össze a Kinizsi utcában. Néha megdicsérte a hajamat, máskor nem volt semmi mondandója, csak szép napot kívánt.

Egy hét után úgy köszöntünk egymásra, mint régi ismerősök. Azt hiszem, társaságra vágyott, mégsem beszéltünk többet pár mondatnál. Egy nap meghívott egy kávéra, de siettem dolgozni, ezért nem tudtuk egyeztetni a részleteket. Másnap sokáig álltam ott reggel, azon a bizonyos pontján az utcának. Nem jött. Gondoltam elkéstem, így másnap korábban mentem. Nem jött. Egy hétig minden nap vártam. Nem jött. Azt hiszem, elment.

Lullabie May

ÚTON

A kisfiam legjobb barátja egy olasz-japán fiú,
aki Angliában született. A kínai büfés lány alig beszél
magyarul, de megismer és kérdezi, hogy hogy van
a fiam, azután mindig jól megpakolja a dobozt.
Legkedvesebb kolléganőm Ukrajnából érkezett.
Magyar szakon végzett. Helyesebben ír és szebben
beszél, mint én. A nőgyógyászmom spanyol
cserediák volt, 20 éve. A barátnőm férje holland.
Remek fickó. Első szerelmem egy lengyel-magyar
fiú volt, a testvére most is barátom. Tegnap
felkerelkedtünk a lányommal, és ruhákat meg
játékokat vittünk a Keletibe, a segélypontra.
A férfiak vékonyak, a nők nem hordanak színes
holmit. Nem maradnak itt. Nem tudják,
hogy milyenek vagyunk.

franci

HUNDRED SHADES OF BUDAPEST

Szabadsághídzöld. Bulinegyedjajpiros.
Bkkpadlizsánlila. Gyorsbuszpiros. Nagycsarnokokker.
Hősökterezöld. Buszbilikék. Tavaszifesztiválpiros.
Bazilikaarany. Molbubizöld. Operaházkarmazsin.
Bérelhetőreklámfelületfehér. Prezikék. Cbapiros.
Kiszeltündeszőke. Mozgólépcsőszürke.
Unicumfekete. Kisföldalattisárga. Hajdúpéterfekete.
Fütyülősmézeságyasfeketecseresznyepiros.
Váciutcaarany. Művészetekpalotájamályva.
Városligetzöld. Corvinplázafukszia.
Paplászlósportarénaacélszürke. Gellértfürdőkék.
Mammutbarna. Rómaiipartzöld. Tujázássárga.
Rákoczihidpiros. Taxissárga. Halászbástyafehér.
Nemzetidohányboltbarna. Akváriumklubkék.
Ankerközarany. Margitszigetifutópályarozsdabarna.
Ikarussötétkék. Húslevesarany. Fradizöld. Parlamentarany.
Szimplazöld. Bálnafehér. Bpshopfehér. Rózsadombzöld.
Streetfoodbézs. Levendulafagyaltozólila. Gellérthegyzöld.
Zingburgersárga. Trolipiros. Vintagegardenrózsaszín.
Karvánpiros. Budaváriborfesztiválvörös. Dürerkertzöld.
Budapestparksmaragd. Keletipályaudvararany.
Fröccsteraszborvörös. Antikplaccóarany.

Pozsonyipiknikbíbor. Padthaiwokbarzöld.
Villamossárga. Gazdagrétkeki. Csónakázótókék.
Óriáskerékfehér. Farkasrétitemetőszürke.
Margitszigetizenélőszökőkútszivárvány.
Fürdőkéjszakájaneon. Libegőzöld.
Wekerletelepszürke. Pagonytürkiz.
Gundelétteremterrakotta. Jánoshegyikilátózöld.
Vakvarjúfekete. Feneketlentópalackzöld.
A38fehér. Várkertbazárdrapp. Állatkertzöld.
Holnemvoltparkrágógumikék. Széchenyifürdőszárga
Andrássyútarany. Robinsonétteremezüst.
Zsinagógaekrü. Fényutcaipiacbetonszürke.
Múzeumokéjszakájaindigó. Gsboltzöld. Futárfekete.
4esmetrószürke. Szigetszivárvány. Bkvekék.
Könyvhétdrapp. Beerbikevilágos. Alagútarany.
Kopaszigátfűzöld. Röltexpiros. Kelemenannapuncs.
Erzsébethídfehér. Hemingwayétteremzöld.
Budapestbárpiros. Hungáriakörútfekete.
Siklóbanánsárga. Ködösbudapestszürke.

Nagy Katai

RENDŐRÁLOM

Szokatlanul meleg október volt a Kertész utca sarkán,
amikor egymással szemben rágyújtottunk a presszó
előtt. Egy hirtelen mozdulattal levettem
a trikómat, ami alatt csak a melleim voltak. Beszél-nél
a Schopenhauerről? - mondtam neki. Nem ért hozzám,
csak nézett rám. A világ minden ízében egyfelől képzet,
másfelől minden ízében akarat, mondta, majd levette
ő is a pólóját. Egy rendőrautó lassított mellettünk.

Kisasszony, nem fázik? Kicsit hűvös
az este. Legyen kedves felöltözni!- szólt
a fiatalabbik rendőr, majd elhajtottak.
Tudom, elviselhetetlenül szépek voltunk.

PIACON

Az nem lehet vegetáriánus, akinek orgazmusa van egy hentespult láttán – mondta az exem évekkel ezelőtt, és lám-lám, igaza volt. Ha szombat, akkor piac. Most is így van ez. A sorban állva máris csurog a nyálam. Tepertő. Sorra kerülök.

- Tizenöt dekát kérek a tepertőből.

- Szőrösen vagy anélkül? – próbálkozik a hentes, majd folytatja – Harminc lett, maradhat?

- Az a duplája, ne hülyéskedj!

Nem mintha nem tudnám megenni!

- Csúnya a sovány asszony.

- Nézz rám – felelem –, hol vagyok én a soványtól?

Erre a sorból kilép egy bácsi

és alaposan végigmér. Cinkosan összenézünk, és nevetünk. Már megérte eljönni.

Hegedűs Attila

ADÁS, ÍGÉRET, TILALOM

Minden műszak végén elszívok
egy szál cigit a lépcsőknél. Nem vagyok függő, csak
jólesik egy hosszú nap után, miközben hallgatom,
hogyan robognak el körülöttem a kocsik és a buszok.

Hirtelen egy hajléktalan jött oda hozzám,
összerakva két kezét felém emelve.

- Estét! Nem tudna adni egy kis aprót?

- Hát... megnézem, mit tehetek...

Tessék, csak ennyim van...

- Nem baj, köszönöm, köszönöm... Uram?

- Igen?

- Ha bármiben tudunk segíteni,

mi mindig itt vagyunk a környéken...

Azzal elment, de az utolsó mondata még mindig
itt cseng a fülemben. Az első hajléktalan volt,
aki nemcsak kért valamit, hanem adott is...

Lengyel Piroska

NÉPLIGET

Lányommal gyakran járunk Budapestre kirándulni.

Sokszor utazunk volánjáráttal.

Egy ködös decemberi este mézeskalács
és forralt bor illatával lelkünkben érkezünk a Népligetbe.

Az utolsó pillanatban fellépünk autóbuszunkra.

Kérem a jegyeket.

Sofőr: - Csak a pénztárban lehet jegyet váltani.

Mondjuk: - Lekéssük ezt a járatot, ha lemegyünk.

Sajnálja, de nem adhat a buszon jegyet.

Lemegyünk a pénztárhoz... Közben buszunk elment.

Kérek a következő járatra jegyet.

Pénztáros: - Arra a járatra nem adhatok jegyet,
a buszon kell megváltani.

Elmesélem történetemet. Mosolyogva mondja:

- Írjon a panaszkönyvbe!

- Jó, kérem szépen! Beírok.

- Jöjjenek vissza holnap, a panaszkönyv
el van zárva. Nincs hozzá kulcsom...

Neelah

HÖRCSÖG

A Duna-parton ülök, figyelem, ahogy a szél
a fák lombjaival játszik. Egy kutya táncol önfeledten
a vízparton, gazdája kényelmes tempóban sétál mögötte.
Vidáman csahol, aztán egyszer csak észrevesz néhány
friss fölnyomot és közelebb nyomul. Egy nagy kő
terpeszkedik a legnagyobb fa alatt, körülötte friss ásásra
utaló nyomok – érdekesnek találhatja, mert észvesztő
tempóban ásni kezd. Megfeszülök ültömben.
A gazdája is beéri, erélyesen rászól. A kutya félrebillentett
fejjel gondolkodik azon, hallgasson-e az emberi szóra,
végül felcsapja a fejét és tovább lohol.
Megnyugszom. Az alatt a kő alatt
pihen az első hörcsögöm.

Novecento

ADOTT LEHETŐSÉGEK

Isti lement a Mester utcába fél tizenkettőkor,
mert kiderült, hogy neki egy kék hajú lány kell.

- És a kék hajú lányok a Mester utcában élnek?

- Ott biztosan.

Ketten maradtunk hát a kollégiumi szobában.

Kabátomat Gergő mellé dobtam az ágyra,
és a kis hűtőhöz léptem. Egy fél fej alufóliába
csomagolt hagymát vettem ki belőle.

Gergő rám nézett, aztán a hagymára. Ez volt mindenünk
aznapra. Tekintetén láttam, hogy mi a kötelességem.

- Adottak a lehetőségek – bólintott,
és mint aki a kivégzés látványát kerüli,
a fal felé fordult, míg én egy mély sóhajjal
beleharaptam a vöröshagymába.

Juhász Kristóf Lázár

MESE A KÖZTEREK ESZTÉTIKUS ÉS TÁRSADALMILAG ELŐREMUTATÓ HASZNOSÍTÁSÁRÓL

Budapesten volt egy Szentély, ahová szerelmesek jártak csókolózni. Összecsöpögtették nyálukkal az egészét, Polgármester építtetett helyébe Turulmadarat.

Turulmadár rikoitozásától nem lehetett aludni, ezért Másik Polgármester építtetett helyébe Ismeretlenkatonát.

Ismeretlenkatona mindig piázott, ezért Másikmásik

Polgármester építtetett helyébe Mélygarázst.

Mélygarázs mindig sírt, könnyeiben elúsztak a drága autók, ezért Másikmásikmásik Polgármester építtetett

helyébe Tíztonnás Vasgolyót. Tíztonnás Vasgolyó

nem csinált semmit. Szelfire se volt jó. Budapest

unatkozott. Másikkövetkező Polgármester hallott

valakitől a Szentélyről, és szívesen megcsinálta volna

megint Tíztonnás Vasgolyó helyébe, de Budapesten

már egy ember sem akadt, aki emlékezett volna arra,

hogyan is kell egy ilyen Szentélyt megcsinálni.

fractal42

ELÉGIA EGY KOSSUTH UTCAI ERKÉLYHEZ, ALBÉRLETVÁLTÁS IDEJÉN

Életveszélyesnek látszott, és olyan volt kilépni rá, mint az utcára, aztán megszoktam, hogy utcán vagyok és mégsem, a legtöbben nem vettek észre, akik mégis, időnként meg-megálltak a szemközti járdán, a turistabuszok utasai olykor integettek, visszaintegettem, innen látni a buszok tetejét, ezzel gyakran dicsekedtem, csak kétszer kiabáltak fel, egy autós útbaigazításért, egy magát aranyművesnek mondó férfi cigarettáért, nem adtam, nem tudom, összesen mennyit voltam kint, beragadt az ajtó, akkor három órát, a Google Maps utcaképén nem látszom, nekem nem térkép a táj, mert szemben lakott Vörösmarty Mihály, négy év alatt hányszor szólítottam meg ilyen-olyan hajnalokon az erkélyen, ahol többet már nem.

donmilano

A LABIRINTUS ŐRZŐJE

A budai várban éltem. Kiskoromban szent meggyőződésemmé vált, hogy a Várhegy alatt megbúvó labirintusban egy sárkány lakik. Egyszer a pincénkből hoztam fel a szánkót, amikor motozást hallottam a sötétből. Egy hajléktalan bácsi közeledett felém. Már majdnem sikítottam, amikor a szakadt ruhájú öreg kedvesen hozzám szólt: „Nem kell megijedni, én a labirintus őrzője vagyok. Vigyázok, hogy az itt lakó sárkány soha ne jöhessen elő.”

Feldúltan szaladtam fel a lakásba, és senkinek sem mertem erről beszélni. Pár hónappal később hallottam, hogy mentők érkeztek a házhoz, és elvitték az öreget. Megfagyott. Napokig sírtam, de tudtam a dolgom. Azóta én vagyok a labirintus őrzője.

Csiszár Judit

MINDENKI KÖSZÖN

Évek óta járunk a sarki élelmiszerboltba. Minden alkalmazott olyan egyforma. Munkaruhájuk piros és piszkos. Nem köszönnek! Se befelé, se kifelé. Egy kivétel van csak, a hentes. Fiatal. Roma. Üdvözöl bennünket.

Megismeri az egész családunkat. Köténye tiszta.

Ő mosolyog. Szép napot!... mondjuk. Vásárolunk.

Beállunk a szokásos, pénztár előtti „kosárrugdalós” sorba. Lassan haladunk. Aztán meglátunk egy táblát a kijárat melletti falon a dolgozók „tisztaruhás” képeivel.

Felragasztva néznek ránk a magasból. Köszönnek!

Na, nem csoda történt. Nem. Kiírták föléjük:

„Viszontlátásra”.

... mert nekünk most mindenki köszön!

Fizetünk. A tabló elé állunk búcsúzni.

Látjuk, hogy teljes a csapat.

Csak a hentes hiányzik. Viszlát!

Vorita

MEZTELEN TÉGLÁK

Egy szerda este szerettelek utoljára.
Még emlékszem a kacér fröccsre, ahogy elkeveredett
a kora nyár ízével a számban. Az üresen ásító kopott
tűzfalra, amit telefestett a képzelet, de arra már nem,
hogy mikor haltál meg bennem. Egyszer csak nem voltál.
Emlékszem az alkonyatra, arra is, amikor évszázadok
után először szaladt ki belőlem a kacagás, de arra már
nem, hogy mikor burkolóztak érzéseim a felejtésbe.
Másnap reggel lenyűgözve álltam az évig érő fal előtt.
Néztem, ahogy új életre kelt a város egy részlete.
Megérintettem, és bár tudtam, hogy a friss
kép alatt ott bújnak a meztelen téglák,
nem éreztem többé őket.

Maliron

ERIK

Erik felesége magyar.
Erik norvég, szomorú acélkék szeme van.
Erik harminc éve ismeri a feleségét,
és harminc hónapja kezdett el magyarul tanulni.
Erik már folyékonyan beszél magyarul, de a ragozást
mindig elrontja, ahogyan közös nyelvükben: az angolban
is, és ez mérhetetlenül idegesíti Erik feleségét.
Erik felesége ráadásul magyar nyelvész és irodalmár.
Erik felesége ráadásul harminc hónapja halott.
Erik jobban ismeri a feleségét,
mint harminc hónapja.

Nagy Anna Zsófia

ÁLRUHÁS ANGYAL A HÉTBŐL

R. néni katona volt. Legalábbis ő ezt állította magáról, de elnézve őt, tényleg annak tartottam: a mindennapok irgalmas harcosának. Nap mint nap végigjárta a környező háztömbök nyugdíjasait. Bevásárolt nekik, intézte apró-cseprő ügyeiket, magányos délutánjaikon elképesztő történeteivel szórakoztatta őket.

R. néni hangosan és sokat kacagott. A feketéjét kavargatta, és cigarettája füstjén keresztül kinevette a világot. Megpróbált mindenkit erre tanítani a környéken. Hogy ne vegyük túl komolyan az életet. R. néni halálos beteg is volt.

Utoljára álmomban láttam őt,
visszafelé kerékpározott, és azt kiáltotta felém:
Kislány, sose félj!

Effekt

A SZFINX ÜZENETE

„Opera. A jármű meghibásodott, kiáll a forgalomból.”

Kilépek a kisérdalattiból, felkopogok a lépcsőn,
a sötétben ragyog az Operaház, nem nézek
a szfinxre, elfordítom a fejem. Kerülöm, mióta az
Aida szünetében a kőszobor végignézte, ahogy a
mentőorvos újraéleszti, majd végleg elveszítjük apát.

Az az orvos tegnap megkérte a kezem. Ma várja
a választ a „Most”-ban. Elindulok a Zichy Jenő felé,
mögöttem két angol kocsmadalokat ordít. Hiányzik apa.

Jó lenne átölelni, csak a szememmel kérdezni.

A biztró előtt vár rám, bent egyetlen asztal szabad,
rajta üres borosüvegben égő gyertya.

Megfordítom, hogy lássam a címkét. Kiterjesztett
szárnyú angyal, rajta arany betűkkel:

Áldás.

Babics Anna

AMI A MIÉNK

Nem számított sem a negyedik emelet
liftnélkülisége, sem a galambterror, de még a rezi sem
– ezt a lakást azonnal ki kellett venni. Az ablakból két
Gellért látszott: a hegy és a szálloda; amikor pedig
Gellért szeletet ettünk - egy tányérról két villával -,
éreztek a teljességet. Júniusban a férjem öröme
kiderült, hogy a nagy kopár terasz alattunk
a női napozó. Aznap besétáltam, vettem egy éves
bérletet és otthon felejtettem a fürdőruhám felét.
Ő pedig kikönyökölt az ablakba, hiszen az esküvői
emlékkönyvünkbe írt idézet szerint meg kell
tanulnunk vágyakozni azután,
ami a miénk. Márpedig aki emlékkönyvet
csinál, vegye komolyan az idézeteket.

imargetin

A SZOMSZÉD

Miután beköltöztem, sokáig lendületből nyitottam a bejárati ajtó rácsát. Nagyot visszhangzott, ahogy a fém a falnak csapódott. A szomszédnál mindig nyitva az udvari ablak; kihallatszott a káromkodása. Azóta úgy hívom magamban: a morgós szomszéd.

Egy reggel a rácsot zártam épp,
mikor kiszólt az ablakból:

- Nagyon nyikorog, meg kéne olajozni!
- Oké, köszönöm! - válaszoltam,
és már el is felejtettem a dolgot.

Napokkal később feltűnt, hogy a rács szokatlan könnyedén, hangtalanul nyílik. Azonnal sejtettem, gerillaolajozás áldozata lehetek. Még aznap összefutottunk a lépcsőházban, a morgós szomszéd és én. Mosolyogva köszöntünk egymásnak. Azóta úgy hívom magamban: a szomszéd.

Welbach Lola

PESTSZAG

Még ma is, minden körgangos, pesti bérházban
él egy Nusi vagy Pötyi vagy Babi néni.
Rejtélyes forrásból beszerzett nejlonotthonkájukat nyáron
melltartóra, télen pulcsira, mackónadrágra húzzák fel.
Korán reggel havat, falevelet, port söprögetnek.
Gyulám, abból a szép karajból adjon egy jó kilót,
jönnek a gyerekek, mondják a piacukon hentesüknek.
Hazabicegnek, motoszkálnak.
Ők felelősek azért a lecsóból, macskából, hipóból,
gondosan locsolt liliomból összeálló Pestszagért,
ami nyári délutánokon lüktet ki a kapualjából.
Van butamobiljuk, a gyerek papírra felírta mellé
a kódot, és hogy a zöld gombot kell
megnyomni, ha csöng. Este tiszta konyhájukban
üldögélnek, kalandvágyóbbak a gangon,
hallgatják a házat, Pestet. Még élnek.

Csabai Ágnes

SZIVÁRVÁNY

Varga János, idősödő karcagi agglegény
szédülve ült egy kocsin az Andrássy út színes
forgatagában, dübörgő zenében, ijedten
kapaszkodva teszкос szatyrába.

Öt perce még a Nagymező utca sarkán állt,
nem számított a felvonulásra, amikor hirtelen kezek
ragadták meg és emelték fel a szivárványos kocsi-ra.
A hangzavarban egy rózsaszín parókás, mosolygós férfi
hajolt hozzá: „*Csinos az inged...!*” - ennyit értett.
„*30 évvel ezelőtt vettem a siófoki hajóállomáson*” -
akarta mondani, de a hangzavar elnyelte szavait.
Szabó Mária, magányos karcagi nyugdíjas pedagógus
unottan nézte az esti híradó képeit,
amikor meglátta bambán vigyorgó szomszédját,
ünnepekkor viselt, divatjamúlt, nevetségesen
szivárványszínű ingében a tömegben.
„*Mindig sejtettem!*”- gondolta elégedetten.

Welbach Lola

MÁJVÉJ

Pestről Budára vezetni, egyedül, éjszaka.
A Mária és Baross utca kereszteződésében,
a klinika épületének sarkán világítanak a szülőszobák.
Ezeket a tejüveg ablakokat bentről is ismerem.
Akkor állt meg először az idő: megszületett a fiam,
és rám nézett. Szorul a torkom. Könyvtár,
balkanyar, Nagycsari, sárgán villogó jelzőlámpák,
turistákat engedek át előzékenyen. Szabadság híd,
jobbkanyar, ragyog a város.
Végig az Attilán, a Moszkvától gyorsul a pulzusom.
A Szilágyi Erzsébetről felkanyarodni
a Kútvölgyi kórházhoz.
Parkolóban megállni, felpillantani
az intenzív osztály halvány fényeire.
Ezeken az ablakokon is bámultam már kifelé, mikor
másodszor állt meg az idő: Anyu rám nézett,
és meghalt.
Aztán hazavezetni szépen.

Hegedűs Nikolett

DRÁGA BÉLÁM!

Bár láthatnálak! Bár láthatnád a gyermekeidet.

Beácska óvodás lett, a kis Editnek pedig
épp jön a foga, így egész nap csak sír.

Tán hiányzik már a fülednek a gyermeksírás, igaz?

Na, és hitvesed hangja?

A tiéd itt zúg a fülemben most is.

Csak lennél végre itt mellettem.

Remélem ezúttal elér hozzád e levél,

nem úgy mint az előzőek. Istenem,
csak azt ne hidd,

hogy elfeledtelek, azt nem élném túl.

Várom én rád akár ezer évet, ha kell.

Hisz tudod.

Ölel, csókol:

a te Ducid!

Kispest, 1946

Rajczi Ágnes

HOLNAP

Mint a néni, aki velem szemben ül a metrón.
Törékeny test, elegáns ruhák, finom illatok:
azt hiszem, budai. Kontyot visel, ősz hajára
az idő úgy simul rá, mint a legrégebb ellenség.
Engem figyel, tekintetében elnyelt fájdalom.
Még sosem láttam őszinte irigységet egy öreg
szempárban. A fiatalságomért, a szépségemért,
a lehetőségeimért, az előttem álló hosszú, boldog
évekért. Talán magát látja bennem.
Talán azt hiszi, észre sem veszem, hogy néz.
Hozzá akarok szólni, és azt akarom neki mondani,
hogy én is ilyen szépen szeretnék megöregedni.
De inkább holnap, most a Blaha lujza tér
következik...

Túró Rudolfné

CSIPKE RÓZSIKA

Amikor a kőművesek jöttek, mélyen dekoltált ruhát vett fel, azonban hátul volt a kivágás, nem elől. A cementporos férfiak döbbenten nézték a melltartója ódon kapcsait. Úgy hírlík, volt egy vőlegénye, de az esküvő előtt meghalt, és Rózsi néni azóta nem kezdett senkivel. Nyugdíjasklubba nem jár, egyedül él, ám Karácsony előtt csupa várakozás: fenyőzöld és ezüst boákkal tekeri körbe a folyosó vaskorlátját. Minden reggel erős sminket tesz fel. Ha talál egy letört gallyat vagy növényi szárat, rögtön bedugja egy cserépbe, hátha kihajt. A múltkor büszkén mutatta a csattanó maszlagot a balkonládájában. Lassan bozótvágó késsel lehet csak bejutni hozzá. Száz év magány.

SzFanny

NAGY TEHER

Először három évvel ezelőtt találkoztam
vele a Boráros téri lépcsőn.

Nyakában egy tábla:

„Terhes kismama vagyok”.

Én is gyermeket vártam, elfordítottam a fejem,
és tovább siettem.

Féltem a baktériumoktól.

Miután megszületett a fiam
és újra dolgozni kezdtem, ugyanúgy
a lépcsőn ült a táblával a nyakában.

Rákérdeztem:

„Maga három éve terhes?”

Elszégyellte magát.

Neki adtam a reggelimet.

Borsó

GYŰJTŐSZENVEDÉLY

Időnként mindenkit elkap a gyűjtőszenvedély.
Józsi gyerekkorában a bélyegekkal kezdte.
Kicsit később jöttek a nők meg a tapasztalat,
mikor pedig ezeket meguntta, minden bátorságát
összeszedte ahhoz, hogy megkérje Julcsi kezét.
Nem sokkal ezután már a problémák gyűltek
a babakollekcióval exponenciális arányban,
majd a válás után csak a sebek maradtak.
Később Józsi rákapott a borospalackokra,
és mivel e hobbi elég költségesnek bizonyult,
lassan fel kellett hagynia a többi szenvedélyével:
először a Nemzeti Sportról mondott le,
majd a munkájáról, a lakásáról, végül önmagáról is.
Józsi újabban a Blahán eldobott alumínium
dobozokat gyűjt, meg újra bélyegeket, amiket
a társadalom aggaszt rá előszeretettel.

Maximilli
HŐSÉG

A hetes buszon fulladozom. Beállt a nyár,
mint a gerely. Három liter izzadságlé csordogál rajtam,
de ebből csak fél liter az enyém. Szemben velem egy
múlt század eleji divatlapból itt felejtett bájos idős
hölgy ül, kifogástalan toalettben. Krasznahorkai László
Sátántangóját olvassa. Észreveszi, hogy lopva figyelem.
Cinkosan rám kacsint, mosolyra húzza vékony ajkát.

Az egész olyan idilli, nem hetes buszos.

Mosolyogva felé biccentek én is, gondolatban
megköszönöm, hogy egy évezredben élhetek
vele, hogy átélhetek néhány valószerűtlen pillanatot,
de lehet, egy egész „tarrbélányi” snittet is.

Érzem, olvas a gondolataimban.

Hiába a hőség, talán mégsem égtünk ki teljesen...

Koblencz Zsuzsanna

KALAND

A villamos közepetáján hegynyi nagy
ember kapaszkodik. Rajta lánc, fülbevaló, tetoválás,
minden, ahogy kell. A Jászai Mari téren mellésodródik
két egérszerű öregasszony - két kis homokdomb a
Pireneusok lábainál. Ők nem érik fel a kapaszkodót,
ráadásul olyan helyen állnak, ahol deréktájban sincs
fogódzójuk. Így aztán a villamos egy váratlan,
jókora rándulásánál balról is, jobbról is derékon
ragadják az óriást, majd ijedten elengedik.
Amikor ez megismétlődik, az egyik öregasszony
kuncogni kezd. Harmadjára már mind
a hárman nevetnek. Az óriás a kis öregek merészségén,
az öregasszonyok valószínűleg ugyanezen.
Egyszer az életben ki merték próbálni,
na. És elsőre sikerült!

csatogyula

TISZTASÁG

Egy szökőkút, a meleg, és néhány hűsölni vágyó
voltak együtt a téren. A szökőkút hűsített, a meleg
melegebb lett, az emberek meg várták, melyik győz.
Borostás, viseletes férfi fordult be a sarkon és egyenesen
odaballagott a szökőkút medencéjéhez.

Kezében kis batyut lóbált. A batyuból pamacs, borotva,
szappan, törölköző került elő, és a borostás férfi
akkurátus mozdulatokkal nekilátott a borotválkozásnak.

Nyugodtan csinálta, nem kapkodott, élvezte
az egyenletes tisztulást.

Minden élvezet véget ér egyszer, az arc sima volt
és tiszta. A férfi kezébe vette a szappant. Körülnézett,
és kedves mosollyal így szólt a közel ülőkhöz:
- Elfordulnának kérem? Szeretnék megfürödni.

Qwerf

AZ UGRÁLÓKÖTÉL

Aki utánozni akarta a kis Marcsikát,
rögvest szembesült vele, hogy az ugrálókötél nem
pont az, aminek emlékszünk rá. Gyerekjáték helyett
kemény fizikai sport. Erőnlétet kíván. A kislány is hosszú
gyakorlással jutott oda, hogy ügyességével kivívja a
telepiek elismerését. És figyelmét. Marcsika ugrált előre,
hátra, ollóban, egy lábon, keresztbe karral, egyszer
még cigánykerekezni is sikerült két ugrás között.

Senki nem értette, honnan a kitartás.

A lányka nemegyszer gyakorolt kinn sötétedésig.

Aztán megesett, hogy mikor lassan hazaért,
anya és apa a nagy kiabálásban észre sem vették
a jelenlétét. Inkább visszament a parkba.

Elvégre ugrálni utcai lámpafénynél is lehet – gondolta.

Zsigó György

IZABELLA UTCA

A házmesternét, Erzsikét, nagyon szerettük.

Vasárnaponként lekváros buktát sütött.

Öcsémmel mindig kaptunk, a tepsiből választhattunk.

Nagyanyámnak pedig zsíros virágföldet

hozott Bicskéről, a telekről.

Sajnos a férjével, a Feri bával mindig vitakoztak.

Azon is, hogy a golyónyomok közül melyik az ötvenhatosok és a negyvenötösök, az utcai házfalon?

Elhatároztuk, hogy segítünk nekik, elvégre úttörők vagyunk. Az iskolában színes krétákat gyűjtöttünk.

Egyik szombaton, kora reggel, míg Erzsike a Hunyadi téri piacon vásárolt, a ház létrájáról bekarikáztuk a lyukakat, sárgával és fehérrel.

A sárga lett az oroszoké, a fehér a pestieké.

Ugyanannyit kaptak mind a ketten.

Az első emeletig értünk fel.

Nekünk nagyon tetszett.

Tímár Ágnes

HÍD, KORONA, SZERELEM

- Hol a fenében vagy?
- Ahol megbeszéltük. A hídon. Középen, a koronánál.
  - A Petőfin nincs is korona!
  - Nem is. Én a Margit hídon vagyok.
    - Mi?
  - Azt beszéltük meg. Amúgy ez jellemző rád!
- Miközben dumálok, tők máshol jársz.
- Min gondolkodtál megint? Hogy megvetted-e a Playboyt?
- Beszélek hozzád, te meg... Anyukám megmondta...
  - Jó, hogy említéd édesanyádat,
én is épp most akartam...
    - Naaa!
  - Azt, hogy folyton beszélsz:
tőle örökölted.
    - ...
    - Mi van?
    - Nem beszélek.
  - Remek. Úgyis lejárt az ebédidőm.
- Majd este találkozunk, és holnap nézünk gyűrűt.
  - Mit? Gyűrűt? Halló!... Halló!

kadel

ROBERT DE NIRO A HÉTBEN

Az Attila kiköpött Robert de Niro.
A vonásai, a magabiztossága, a mozgáskultúrája.
Kevesebb foggal, viszont rock'n'rollosabb hajjal.
Az Attila hajléktalan.
A Nyár utcában egyszer kiszemelt
egy üres lakást és beköltözött.
Ősszépi találkahelyet csinált belőle, ahol barátaival
múlatták az időt. Utcabált meg divatbemutatót szerveztek.
Szerzett a lakás mellé egy jófajta munkát is.
Olyat, amin megosztottak a főhadiszálláson.
Játékokat teszteltek piacra dobás előtt.
Persze odaszoktak a kölykök, hogy kibiceljének.
A helyet a környéken mindenki „Kaszinó”-nak hívja,
mert a 20-as években kaszinóként működött.
Szóval az Attila véletlenül tisztára olyan,
mint Robert de Niro a Casinóból.
Csak most nem az égszínkék
öltönye van rajta.

Melis Dóra

VILLAMOS VS. METRÓ

Vajon mi lapul az öklében?

Állunk a cúgban, gombócba tekert kézfejekkel
és elvekről vitatkozunk. Számat fogaim kíméletlen
satuja közé szorítom, és szanaszét csócsálom.
Ideges vagyok, hogy mi pattan ki tenyere dunsztjából,
ki nyeri meg ezt a pracliháborút. Már mindenki
minket bámul, ahogy az utca közepén, farkaszemet
nézve egymással, zárt marokkal állunk szemtől szemben.
A gyömöszölt kezekben ott rejlik maga a játék és
a nyereség. Bármiféle stratégia nélkül ontjuk magunkból
a döntéshozó köveket, papírokat és ollókat.

Kő! Megint vesztettem, ő győzött.

Nyereménye egy utazás a 4-es metróval,
a villamost meg a fülem mögé kenhetem.

Tréver Rozália

ÚJRAÉLESZTÉS

Éjjel megint arra ébredek, hogy meg fogok halni.

Legörnyedek a WC-re, könyököm a térdemen,
homlokom a tenyeremben.

A lichthofon át hallgatom az esőcseppeket,
vonatfüttyöt, dudaszót, galambbúgást, ablakcsapódást,
vakolathullást, szirénát, autóriasztót, tartálycsepegést,
villamoskanyarodást, szekrénycsukódást,
zár kattanasát, cseréphullást, sült csirkecomb sercegését,
a néni szuszogását és a szögeket
a falban: a város metronómjait.
Újra ver a szívem.

Müller Bence

PESTRE HAT

A Kék hullám MÁV-vonata rengeteg meglepetést
rejt az utazóknak. Még jó régen rászoktam,
s nem csak a Budapesten élő barátnőm miatt.
Egyik alkalommal egy haltól (bocsásson meg) bűzlő
öregemberrel hozott össze a sors. Sosem hajoltam
ki annyit az ablakon. Mire felértem Pestre, a szemem
vérben ázott és zúgott a fejem. Persze három rövid
hónappal később édesapám horgászatba kezdett,
több, kevesebb sikerrel. Vihettem a hátizsákomba
anyósjelöltemnek a válogatott pontyokat.
A mellettem utazó fiatal kiscsaj feltűnően
sokat töltött kihajolva az ablakon.
Pestre érve eléggé kiszáradtak a szemei.

potty

#ISTILLOVEYOU

Már az első találkozásunkkor sem tudtuk elengedni egymást, egész éjszaka csak beszélteél hozzám, majd én hozzád. Sétáltunk a körúton, míg egyszercsak reggellé változott az éjszakánk, és kucorogva vártuk a kávéház nyitását. Az első kávé után nem akartál feljönni hozzám, mert még ott, a hatalmas fotelben az ölemben aludtál el. Én már akkor tudtam, hogy hozzád megyek feleségül. Felébredteél és attól kezdve nem töltöttünk külön egyetlen napot sem. Aztán egy délután már nem tudtunk egymáshoz szólni, csak szitkokat szórtunk, ahogy kiszórtad életem minden darabját az ablakon át a körútra. Nem létezett bocsánat. Többé sosem ittam kávé az azon a helyen.

Amorki

ÓBUDAPESTIS

örökmozgólépcsőhurut
villamosszékfoglaló
rablánc hídfővárosvédő
majomországházmester
előéletútlezárás
macskakőrorszaki kátyú
kínakikajakenu
gömbvillámgyorsétterem
mentőautómárkaszervez
vakvágányzárvatartás
devizahitelintézet
működőmlakklemosó
kettőskeresztutcalányok
zuhanyrózsatoszomszédság
aluljárólapszemle
budaiváróterem

gygszekely

BLICCELÉS

A tanár mindössze hat évvel volt idősebb a szerenádozó diákoknál. Este tíz óra elmúlt, az eső szemerkélt, az albérletbe mégse lehetett huszonhat gyereket felhívni; s ő még csak a harmadik állomás volt. Döntött: a „turné” hátralévő részén elkíséri az osztályt. Mire az Árnys útról lekeveredtek a Moszkva térre, már esett. A Nyugatinál zuhogott. Senki sem emlékszik, hogy kinek az örült ötletére, de kijátszották az éjjeliőrt, és falépcsőn leereszkedtek egy mély gödörbe. Hosszú, kivilágított alagútban megtett mintegy háromnegyed órás séta után egy másik falépcsőn az Árpád hídnál jöttek felszínre. Így lettek ők 1984 májusában a készülő hármas metró első utasai.

Friedler Magdolna

FÉL TÁV

A fasorban lakott, így gyakran összefutottunk a Moszkva tér környékén. Én munkából jöttem, ő zörgő nejlonszatyrával a piacról baktatott hazafelé. Évek óta nyugdíjas volt, lábtörése után még jobban lelassult. A zebránál mindig csak a középső járdaszígetig jutott el, túl gyorsan váltott pirosra a lámpa.

Ilyenkor ezen a fél távon csupán fél történeteket meséltünk el egymásnak, villám-félmondatokban, fél elköszönéssel, félbeszakadtan. Ő ráért, én siettem.

Mikor megtudtam, hogy kórházba került, meg akartam látogatni. Kigondoltam, melyik könyvet viszem be neki délután. De lekéstem.

Nem várt meg. Most az egyszer ő indult el előbb. És ezen az úton nem állt meg féltávnál...

Melis Dóra

KIKELET A GANGON

Már megint ideköpött, jelezvén,
hogy itt a tavasz. A háztömb öregasszonya, amolyan
medve stílusban, három hónap után felébred téli
álmából, kidöcög a lakásból, újra a gangon tombol
és kegyetlenül köp. Az alatta lakók is éledeznek, kilenc
különböző dallamban ordítják a Titanicot hablaty-angolul,
mire a köpködős spiné komplett nyálcunamit zúdít rájuk.
Az alsógatyás családfő egy elegáns vállrándítással
reflektál a támadásra, majd kompániájával tovább
rikácsolják a Celine Dion-dal brutálisan megerőszakolt
nótáját. Az öregasszony tombol, mivel a szomszéd
alfahím immunis a harcias testnedvre. Felpúposodik, majd
macskanyávogást imitálva, visszasomfordál a barlangjába,
búcsúzólul azért még köp egyet. Kétségkívül kitört
a tavasz a Rumbachban.

Ely

BUDAPEST ARCAI

Egy megfáradt nő tizenkét órát húz le a munkahelyén, amit gyűlöl, de egyedülálló anyukaként nem panaszkodik, mert etetnie kell a gyereket. A fáradtság türelmetlenné teszi; majd' fellök egy kislányt, aki a tömött villamos ajtajában olvas. Egy idős hölgy elégedetlenül rázza a fejét, nem tudni, hogy a nő vagy a lábatlankodó gyerek miatt. A mellette álló tizenéves lány fejhallgatójából üvöltve szól a rock, szemöldökpiercingjén megcsillan a négyes-hatoson pislákoló lámpák fénye. A körméről a vörös lakk lepattogzott, a sminkje elkenődve sötétlik az arcán, az emberek elszörnyedve összenéznek mögötte.

Talán máshogy állnának hozzá,
ha tudnák, hogy veri az apja.

Talán nem.

Dorina

SZÉPSÉGES ANYANYELVÜNK

Fáradtan vándorlok át a villamospótló
tömött buszmegállójába, amikor keményen
nekem ütközik egy kreol bőrű férfi. „Szorri” – mondja,
majd kárpótlásul megkínál a sajtos pogácsájából.
Beszédbe elegyedünk, csillogó szemekkel meséli,
hogymár három napja csak hagymás zsíros kenyeret
eszik. Odavan az országért, itt minden olyan
olcsó, bár kissé túl komolyak az emberek.
A pölnkánk – így ejtette, erőteljesen ejtve a kát –
elég pöpec. A nyelv csengése is olyan gyönyörű, amelyet
ezelőtt még nem halott, van egy kedvec
szava, elővesz egy megszaggatott papírt, sebtiben
elolvasom, „*tsipoefhewzoe*”. Először nem értem,
aztán azt mondja: „*szájpohiző*”.
Cipőfűző!- esik le a tantusz, nevetve
helyesel. Tényleg szép.

Nullamartin

NAGYSÁGRENDEK

Középkorú, fáradt, munkaruhás embertől érdeklődtem.

- A MOM-parkhoz? Bérletes? Könnyebb,
ha megy egy megállót metróval.

- És ha nem?

- Akkor ki kell mászni a domboldalon.

Tréfálkozni akartam, hogy erre való a lábam,
de lenyeltem. Kedves próbált lenni.

Kongó vaslépcsők vezettek a völgy karéjához,
zizegő acélkorlátok tereltek a sűrűn áramló autók
mellett. A Széll Kálmán tér olyan lett,
mint Moszkva ostrom után. Egyetlen hatalmas
bombatölcsér. Középen a metróállomás lecsupaszított
bordái meredtek az égre. A teret övező múlt század
eleji stukkócsipkés házak sokat látott öregek
tartózkodásával figyelik a tér átváltozását.
Utóvégre mindegy, milyenre gyúrnak a ma
emberei, csak rendelne hozzá
az Úr békés évszázadot.

Rajczi Ágnes

MÚLTJAINK

Bárcsak újra felhívnál, hogy hol
a faszban vagyok, már fél órája vársz. 10 perc! – hazugság
persze, épp körmöt festek. Sietve villamos.
Rákóczi, Baross, Ferenc körút. Dühös, aztán forró ölelés,
Kalinka szamovár és szerelem. Láncdohányzunk és
nevetünk. Talán ez az az élet, amit nem vehetnek el.
Az éjszakai körút összeérinti kezünk. Király utcai pizzát
csókolsz a számba. Belehányok egy kukába.
Aggódsz, és elhármazzuk az utolsó cigit.
Évekkel később érek csak haza. Ha érdekel, a körút
ugyanaz maradt. Még mindig dohányzom.
A pizza szar - inkább rendelek. És kérek
ne hívj többé, te nem tudod, milyen, mikor
a Kálvin téren meghasad a szív.

Evia

GANG

„Gyula! Ne verj át, hol a visszajáró?” – Amikor a nagydarab, festett vörös Marika kieresztette a hangját, az egész gang zengett. Nem csodálkoztam, hogy Gyula bácsi ránézésre körülbelül harmadannyit nyomhatott, mint az asszony. Sorra szívta a cigiket az ablakom előtt, de nem volt szívem szólni neki. Hadd legyen két nyugodt perce. Egyik éjjel kissé későn értünk haza, és vesztünkre nyitott ablaknál, nevetgélve merészeltünk fogat mosni. Marika ordenáré módon, rikácsolva adta tudunkra nemtetszését. Hogy ez felháborító, és különben is, egoista kurva vagyok, akihez nem lehet hozzászólni. Azóta elköltöztünk, de néha még eszembe jut Gyula bácsi. Remélem, nem fogyott el azóta.

Lacza Péter

ÉKSZERDOBOZ

Kutyát sétáltatva merültünk el egymás szemében a Kék Golyó utcában. Sosem mertem megszólítani, Ő mégis minden találkozáskor megértő kedvességgel és mosollyal szemében tűnt el a Böszörményi úton.

Elmúlt két évtized és látogatóba visszatértem a Kék Golyó utcai onkológiára egy barátomhoz. Hirtelen megpillantottam ugyanazt a szempárt, melyekből húsz év után is ismerős derű áradt. Odalépve csontsovány kezét órákig úgy szorongattam, mint aki a múlt át nem élt élményeit és vágyait magának örökre megőrizve be akarja zárni egy ékszerdobozba. Másnap korán újra hozzá siettem, de már csak a friss illatot árasztó üres lepedő némasága üvöltött és üvölt azóta is a lelkemben.

Molnár Nikolett

APU

Apu mindig azt mondta, hogy nézzek a lábam elé,
ne álljak szóba idegenekkel, a Fradi a legjobb, szomjas
horgász nem fog halat, a matekot nem lehet nem érteni,
rajzoljak én is, ne vegyem túl komolyan az életet.
Apu azt is mondta, mielőtt elment, hogy ő csillag lesz
az égen, csak fény nélkül. 11 éve keresem már azt a
láthatatlan csillagot, többször megbotlottam,
szóba állok idegenekkel, a Fradi már nem jó, nem
horgászom, szomjas vagyok, a matekot továbbra sem
értem, rajzolni elfelejtettem, pedig nem is veszem túl
komolyan az életet. Apu azt is mondta,
hogy Budapesten közlekedni igenis egyszerű.
Eltévedtem. Hiányzol.

Natasa

OSTROM

Bőrkabátos ránt be a kapualjba.
Nem kiabálok, nem ájulok el, most nem lehet.
Anyura gondolok, a dédi kertjére, Mozarra.
Bakancsos dübörgések, orosz kiabálás. Lövések.
A nyilas elenged, összecsuklik, és akkor az oroszok
szétvetett lábbal megállnak előttem.
A vörös képű nem is akarja.
A másik, a húsosabb sem. Megteszik.
Utána felállok, megtántorodom. De csak kicsit.
Étel kell, étel kell Lujzinak, a gyermekének, a
pincelakóknak, a kutyának. Mindenkinek. Távolabb,
a rakparton, a tejfelszerű ködben embereket lőnek
a vízbe. Robbantják a hidat.
Mire a lóhússal visszaérek, Lujzi halott,
a gyerek üvölt, egy öreg csuklik. A csecsemőt
kabátomba ölelem, pontszemével rám néz.
Elhallgat.

csatogyula

GIZI NÉNI

Gizi néni nyolcvan éves.

Fél négyzetkilométert használ a városból, többre nincs szüksége. Élni itt él, meghalni itt fog, vásárolni itt vásárol.

Ha összeveszik a Bélahentessel, akkor tíz évig a Jóskához jár, aztán visszaveszeksi magát Bélához. Mindeközben napjában háromszor kávézik, ötven éve.

Manapság is.

Megváltozott a világ. Fura helyek lettek mindenfelé.

„Romkocsmá”, mondják, amit Gizi néni nem ért, de mindegy neki. Akkor romkocsmában kávézik.

Mert ez a fél négyzetkilométer az övé,
és szerinte élete kellékeinek ott a helye,
ahol ő maga van, volt, lesz.

Tamásy Zsófia
KÜLÖNÖS

Amikor még a nagyszüleim
fiatalok voltak és bolondok,
belevésték a nevüket egy fába
valahol a Népligetnél.
Egyik nap a barátommal pont arra sétáltunk.
Titkon a szemeimmel pásztáztam
a fatörzseket.
Meg is találtuk.
Csak azt nem értem,
miért volt alatta bevésve
a mi keresztnévünk is.

szén

ARANYOS?

Nézi. Hetven dioptrián keresztül,
ránctenger által ölelt, mazsola szemekkel.
Egy darabig szótlantul, ölében drága kis ridiküllel,
hajában megfakult ősszel és konzolidált konttyal.

Tetszik neki, látom.

Mindenkinek tetszik, mert aranyos.

- Óóó. - mondja ellágyult tekintettel,
miközben a busz fékez a pirosnál.

Kicsit közelebb húzódik az ülésen.

Ászott, finom keze emelkedik, megtorpan.

- Nem harap, ugye? Lehet simogatni?

Felelek: tessék csak, szelíd.

Bólint, simogat, gügyögve kérdi.

- Egérke?

- Patkányka. - felelek, a varázs megtörik.

Elhúzódik, az ablakra tapad, Igor visszakucorodik
a sálamba. Nem beszélünk többet,
nem tetszik neki már sem Igor, sem pedig én.

Magában motyog. Fintorog.

- Patkány. Az ronda.

lamijuli

SZIGETKÖR

A pesti oldalon kezdem. Az akna.
Itt csókolt először az amerikai. Még öt km.
Hova tűnt a Sarkkert? Mennyi álom foszlott szertesét
a murván. Innen már árnyékos. Itt ütötték le az
osztálytársam. Még négy km. Az állatkert.
Dögszag van. Ugye senki nem halt meg? Közelíték
a romok felé. Helló, Szent Margit. Még három km.
A szállodák, a parkoló, az Árpád híd. Dögunalom.
Utálok futni. Végre Buda. Szeretek futni.
Már csak két km. Egyszer eljövök a Palatinusra.
Csak érjek a kerítés végéhez.
Onnan már csak egyetlen km.
Ez nem a Pintér Béla?
Megelőzött. Sosem derül ki.
Futok még egy kört.

kamzsa
FEHÉR

Hazahívnak. Fel kell venni a telefont.
Be kell csomagolni. Ki kell lépni az ajtón.
Haza kell menni. Otthon kell lenni. Ott kell lenni.
Fogni egy kezet. Nem engedni el. Rákulcsolom a
sajátomat. Imák szállnak fel, valahonnan nagyon mélyről.
Lebicsakló fejjel virrasztok egy fenyőfa ág mellett.
Nem merek elaludni. Nem mersz elaludni.
Sápadt éjjelek. Kört alkotunk újra.
Most mindenki eljött. Mintha karácsony lenne.
Nincs karácsony. Csak két óra.
Bárcsak minden vasárnap itt lettem volna.
Jóváteszem. Ha lesz még kinek.
Aztán csak jóvátenném, ha lenne még kinek.
A fehér csempének hidegülve
hányok magamtól.

Bakos Gyöngyi

ESKÜVŐ UTÁN

Elhagytam a jeggyűrűmet,
pedig ez már a harmadik. Nem tudok vigyázni semmire.

Szertelen vagy, mondja anyám is, mióta az eszemet
tudom. Mindig mindent elhagysz. Mindig mindent
elhagyok. Téged nem hagylak el sosem.

A gyűrű nagy volt rám, nem vettem észre, leeshetett.
Visszamentem megkeresni, valahol a Komjádi uszodánál
kellett elhagynom. Nem kellett, de elhagytam.

A pénteki dugóban ülünk, siratom a gyűrűt. Csak egy
kulcskarika volt, nem igazi gyűrű, mondd. Nem azért
hagytam el, mert nem igazi. Nagy volt rám.

Nem volt kisebb kulcskarika. Az esküvő
sem volt igazi, szerda este egy konyhában
esküdni, szerintem ez nem hivatalos.

Lullabie May

TŰZFAL

Szemben az ablakkal, a negyediken,
egy plakát van a tűzfalon. Innen tudom,
hogy Magyarország jobban teljesít,
hogy ez az élet habos oldala, hogy nem hagyhatom
ki a tavaszi fesztivált, mindjárt itt a Sziget, és olcsóbb
a marhahús. Nézem, ahogy új írást ragaszt egy imbolygó
kötélen lógó ember. Valami akciós igazság,
kék alapon fehér betűkkel. Azon gondolkodom, milyen
érzés lenne, ha nem lenne munkám, nem tudnám
kifizetni a csökkenő rezsim, nem telne sörre és
marhahúsra, sem műbőr fotelre,
sem kedvezményes hitelre.
Vagy ha nem lenne lábam,
és nem járnék az utcán sosem.
Csak a plakátot látnám.
A plakátragasztó lenne az Isten.

Borsó

KÖZKEDÉLYES BŰNÖZŐ

A Budapesti Rendőrfőkapitányság nyomozást indított ismeretlen tettes ellen kóros jókedvkeltés elkövetésének megalapozott gyanúja miatt. A szemtanúk beszámolóí szerint az esti órákban egy húszas éveiben járó, piros ruhás, gyanúsan mosolygó nő szállt fel a Budapesti Tömegközönyösségi Vállalat kettős metrószerelvényére. Az elkövető mobiltelefon nélkül tartózkodott a kocsiban, és kihasználva szomszédja gyanútlanágát, hirtelen rámosolygott, aminek következtében az áldozat szájszegelete felfelé görbült, a szemben ülő személynek pedig nem volt más választása, mint hogy kacagással védekezzen. A mosolyhullám következtében húszperces pánikhangulat lett úrra az utasokon. A gyanúsított különösen (kedélyes) veszélyes, ezért kérjük, aki bármiféle információval rendelkezik az elkövető személyének kilétét illetően, azonnal értesítse a rendőrséget.

kevekornel2

M. NÉNI

Első találkozásunkkor ordított kifele a negyedikről,

„*Mértideteszikaszemetet???*”

„Mertmármiisittlakunk!” - visítottam vissza elegánsan.

Azt hittem, ő a helyi gonosz boszorkány.

Olyan már volt egy nekem vidéken. Aztán döbbenetemre

kiderült, hogy inkább amolyan tündérféle.

A kert, a konténerek, a hó mind az ő felségterülete.

A férjem eddig sose tudta megelőzni,

pedig a földszinten lakunk, negyven évvel fiatalabb
és noszogatni is szoktam. Mindig csak arra ébredünk,

hogy ropog a hó a talpa alatt, és suhog a lapát...

Egyszer szobra lesz Újpesten.

Akkor talán azok a szomszédok

is észreveszik majd,

akik most elfelejtenek köszönni neki?

kantor21

TURISTÁK

Két turista áll a Szabadság téri

Szovjet Hősi emlékmű előtt.

Angolul társalognak.

Lázasan lapozgatnak egy könyvben,
ám láthatóan nem találják a keresett információt.

Megunják, a szobrot nézik.

- Ezt nem értem – mondja az egyik.

- Én sem – mondja a másik.

Diana Soto

BÁCSI, MIÉRT ÜL A FÖLDÖN?

A négyes metró hajnalra megtelik étellel.
Kopottas kalapom szokása szerint éhesen
les lehulló adományok után, azonban
nem akarják észrevenni. Az embersereg
monoton vágóban halad, lelkük, talán testük
is régen összetört már. Várom, hátha megszánnak
egy életmentő falattal. Ahogy elnézem őket
a rohanó forgatagban, ismét sajnálatot érzek.
A tömegből egy kislány válik ki. Engem bámul.

- Bácsi, miért ül a földön?

- Gyere már Szandra, hát elkészünk! - Nyúlik utána
egy kéz, hogy visszahúzza a seregletbe, de ő nem tágit.

- Anya, vehetünk tőle?

Az anya zavartan megfordul, értetlenül rám mered.

- Mégis, mit vennél tőle?

- Hát... Időt.

Mangogul

A SZELLELEM HELYE

Aligha száz százalékos a lefedettség.

Legalábbis kétségeim vannak.

Amikor erre sétálok el, a könyvesbolt és a virágüzlet előtt, a verőfényes napsütésben, végig a Rákóczi úton, jönnek és mennek a buszok, megállok a piros lámpánál, aztán tovább, befordulok a körútra, na akkor és ott,

ott mindig és olyan furcsa-hirtelen eszembe jut egy szavad, egy mozdulatod, egy ölelésed.

Hívni próbállak, de ott, azon a helyen, ahol mindig eszembe jutsz: soha nem ad vonalat. Csak az a négy verssor szólal meg. Olyan halkán,

mintha hangfogós hegedűn.

Különösnek találom. Kíírhatná, nincs téreőrő.

Kicsit várok ilyenkor, talán el is mosolyodom. Mindjárt hívlak.

-rame-

ÓBUDÁN SZÜLETTEM – II.

Közel laktunk a Nagyszombat utcai piachoz.
Anyám gyakran elszalajtott a piacra már azelőtt is,
hogy iskolás lettem. Nem voltunk gazdagok.
Egyszer egy fél kg krumpliért és negyed kg hagymáért
küldött. Mire odaértem, elfelejtettem az arányokat.
A kofának komoly fejtörést okozott a negyed kg krumpli.
Végül egyet adott, egy jó nagyot.
Anyám dühös lett, amikor meglátta.
És persze visszaküldött.
Nemrégiben arra jártam, a piac helyére modern,
zárt csarnok épült.
Az Újlaki mozi épülete még megvan,
ott volt jegyszedő az anyám.
Az ügyeletes rendőrnek minden előadásra
hagytak egy üres ülőhelyet. Ha nem jött,
a helyére ülhattünk. Norman Wisdom
volt a sláger.
Imádtuk!

Farkas Attila

A NEJLONZACSKÓ

Z úr és a jegyellenőrök veszekedésétől
visszhangzott az aluljáró. Z úrnak se jegye,
se bérlete nem volt. Mindenáron le akart
menni a metróba, ingyen és bérmentve.
Szidta a BKV-t, szidta a vezetőséget, szidta Demszkyt,
szidott mindenkit. Pár perc őrzöngés után mégis
ott bandukolt a peronon, a metróra várva.
Büszkeség áradt belőle. Bár feje még kissé vöröslött,
testtartása, arcmimikája mégis azt sugallta:
„Igen, megmutattam nekik, ki a legény a háznál!”
Miközben sétált fel s alá, hatalmas mackós teste minden
lépésnél egy kicsit jobbra dőlt, balra dőlt.
Jobb kezében nagy fehér nejlonzacskót cipelt,
mely Z úr minden mozzanatára halk
zizzenéssel reagált.

Cser Fanni

BULINEGYED

Lakkcipő, koppan, macskakő, roppan,
rúzs, világít, tekintet, szikrázik, szingli, vidul, vadászat,
indul, pezsgő, pukkan, macska, surran,
Akácfa, hullik, Fogasház, omlik, zene, dübörög, pultos,
nyöszörög, hipszter, menőzik, lumber, rejtőzik, deszkás,
gördül, brazil, pördül, mosoly, villan, kiscsaj, hibban,
dekoltázs, csúszik, libidó, mászik, csípő, ringat,
gyere, mondjad, vodka, szóda, rumos, kóla, sor, kígyózik,
részeg, birkózik, tömeg, nyomul, levegő, szorul, test,
tikkad, agy, zsibbad, srác, dumál, lány, csodál, perc,
pereg, óra, ketyeg, kéz, tapint, szem, kacsint, szoknya,
libben, hőség, rekken, ritmus, dobban, szerelem, lobban,
név, mindegy, szép, minden, mobil, berren, arc,
rezzen, gyűrű, zebben, haver, csendben,
vigyor, marad, hagyjad, magad, szádat,
adjad, szelfit, toljad.

Zsigó György

METRÓN

A metrón, egy újság mögül, álcázva magam,
nézem a szemben ülő fiatal lányt. Zöld keretes
szemüvegben, piros sapkában, fekete sálban.

Gyönyörű. Elmélyülve olvassa ugyanezt
az ingyenes lapot. Mosolyog, már a fogai is kivillannak.

Mintha épp most értett volna meg valamit.

Vagy csak a Garfield tetszik neki? Nem tudom levenni
a szemem róla. Önkéntelenül leeresztem
az újságot, már én is mosolygok.

„*Csukd be a szád!*” - hallom felülről.

Ijedten rendezem az arcom. Felsandítok.

Ismerős a hang. A volt feleségem. Szótlanul néz,
majd lehajol és megigazítja a sapkám.

A legkisebb fiunktól kaptam, évekkal ezelőtt Karácsonyra.

Elnevetem magam.

Ő sóhajt, legyint és leszáll.

donmilano

A VILLAMOS-VÉGÁLLOMÁS

Nyolc éves múltam, amikor otthagytam
az iskolatáskám a 28-as villamoson.

Nem mertem így hazamenni, elhatároztam hát,
hogy megkeresem. Megkérdeztem egy ellenőrt,
mégis mit tegyek. Azt mondta dörmögő hangon,
hogy a villamos-végállomásra utazzak el,
ott kérdezzem meg. Összeszedtem minden
bátorságom, és belevágtam a nagy kalandba.

Fejemben a legvadabb képzelődések kavargtak:
mi lehet az a rejtélyes végállomás?

Oda viszik az öreg villamosokat, hogy elpusztuljanak?

Ott laknak az ellenőrök, villamosvezetők
egy külön városban? Vagy ott rejtőzik a talált
tárgyak titkos kincsestára? A végállomásra reszkető
léptekkel sétáltam be, ám egy kedves néni rögtön a
kezembe nyomta a táskámat.

Kicsit csalódott voltam.

De azért megkönnyebbült is.

schellerv

EGY RÉGI FÉNYKÉP MARGÓJÁRA

Rommá lőtt épületek állnak elhagyatottan,
amelyeknek pora beborítja az úton heverő
rongycafátokat. A kőtörmelékek
közül a daru egy felborult villamost emel ki, próbálja
visszahelyezni a sínekre. Ezt a műveletet nagy
embertömeg kíséri figyelemmel, mind megviselt,
borús és reményvesztett. Csak két összeérő ajak,
két lehunytt szempár – egy csókolózó,
fiatal pár arca árulkodik némi reményről.

Kép készült:
1956, Népszínház utca

A FEHÉRVÁRI ÚTON

Néha hallgatom a biztonsági
őrök beszélgetését a boltban:

- Ezeket én úgy visszaküldeném oda, ahonnan jöttek.

- Nem is szegények. Többségük nem az.

Ha még szegények lennének!

- Büdösek is!

- Ja meg törnek-zúznak.

Meg akartam kérdezni, hogy mit csinálnának,
ha tudnák, hogy itt nincs jövőjük, el kell hagyni
árpád-sáros hazájukat? A beszélgetés folytatódott:

- És visszafogadott?

- Nem. Pedig ő csalt meg. A melómból kirúgtak.

Összedólt az életem. Barátoknál kopogtattam.

Testvéreknél. Végül hajléktalanszállón kötöttem ki.

Azt hittem, öngyilkos leszek.

- Aztán?

- Aztán mi? Nem lettem. Itt vagyok.

Végül nem kérdeztem semmit.

Hazamentem.

Entz-Tóth Zsófia

SÓHAJ

Nagyanyám mindig azt mondta,
hogy a város a lassú halál. Hogy az emberek
az omladozó vakolatokkal együtt öregszenek
és pusztulnak le. Hogy ez a legborzasztóbb
társas magány. Nehéz lenne tagadni.

A gyerekekkel negyven perce zötykölődünk
a pesti dugóban két tucat elgyötört nyugdíjossal
egy buszba préselődve. Aztán felszáll még egy,
mind közt a legöregebb. A fiam erre
jó hangosan megkérdezi tőlem:

- Mama, ő öreg?

A busz nagyot fékez, hallani, ahogy zümmög
a légy és én érzem a hátamban kéttucat
nyugdíjas tekintetét.

- Tudod, szívem, az az öreg, aki annak érzi
magát - mondom a fiamnak.

Légy még nem sóhajtott ekkorát.

Horváth Kristóf

AZ AMERIKAI NAGYBÁCSI

A nagybácsikám az '56-os események hatására pénzzé tette minden ingóságát, hogy New Yorkba emigrálhasson a barátaival. Indulásuk estéjéből családi anekdota lett, nem volt olyan összejövetel, ahol el ne hangzott volna.

Rengeteget mesélt nekünk Amerikáról.

Tisztán emlékszem, milyen mély elvágódás volt a hangjában, amikor felolvasta nekünk a kint élő barátaí leveleit.

Az utolsó pár hónapban én ápoltam.

Egyik alkalommal, mielőtt a fájdalomcsillapítók eltompították volna, azt mondta:

*„Soha egy percre se bántam meg,
hogy azon az estén elmulattam mindenem,
és nem tudtam velük tartani.”*

Most az egykori Népköztársaság utcai lakásában ülök, egy Szabadság-szobrot ábrázoló képpel szemben.

Regyska

NEFELEJCS UTCAI BIBLIA

Nefelejcs utca. Meleg. Éppen áramszünet
van, úgyhogy a földszinten lakók
az udvaron álldogálva próbálnak
információhoz jutni. Már megint valaki
megbuherálta a vezetékeket,
a hónapban már harmadszor,
így a villanyszerelőknek már
nem új a helyzet. A lépcsőn ülve
egy idős asszony a Bibliát olvassa,
majd felteszi a két korlát közé,
és elindul felfelé. Egy fiatal fiú utánaszalad.
A néni a kiáltásra megfordul,
majd ahogy a fiú felé fordul, megsimítja
az arcát, és azt mondja: Erre még a háznak
és a lakóknak szüksége lehet.

Körhinta

CSAK NEM?

A pléhajtó nehezen nyílott.
Az ablakban rozoga
kerékpár, a pedálon odavetett
nyakkendő. Céltalan tárgyak szertesztét.
Az asztalok felett infralámpa.
Fűtés nincs. Egy sört és egy brutálzsírost
kértem. Idős házaspár volt a tulaj.
Az asszony csapolt, az öreg a homlokára
csapta a fejlámpát. Vágott és kent.
A pincében sötét volt.
Ha zenét szeretne a fiatalúr, szolgálja
ki magát, és a laptop felé intett.
Találomra rákattintottam
az egyik klipre. A sláger életbölcssége
elgondolkodtatott. Újabb kattintás,
és újabb alapigazság üvöltött a hangfalakból.
Tapasztalatból tudtam, hogy ha a popdalokban
a valóságra ismerek,
az a szerelem biztos jele.
Megijedtem.
Csak nem?

Bakó Fegyva

FIZIKA

Egyedül volt otthon, fürdött.
Ahogy szokta, kihúzta a dugót, folyjon le a víz.
Aztán megpróbált fölállni. Nem sikerült.
Már nem sikerült. Pár hete műtötték.
„Föltárták”: áttétes rák. Visszavarrták.
(Persze nem mondták meg neki.)
Ült az üres kádban. Egyre jobban
fázott. Már vacogott a foga, amikor eszébe
ötlött vagy ötven év messziről a bökdal
a vásárhelyi gimnáziumból:
*„Minden vízbe mártott test, kisangyalom,
a súlyából annyit vesz, kisangyalom, amennyi
az általa kiszorított víz súlya, kisangyalom.”*
Megnyitotta a csapot, sarkával pótolta a dugót.
Hogy melléig ért a víz, megfeszítette a karját,
s kikecmergett. Még vagy két
hónapig tartott a fölajtóerő.

donmilano

AZ A FRÁNYA LIFT

Kisgyerekként sokat utaztam
a Széchényi Könyvtár liftjével. A várból a
Dózsa György térre, és vissza. Tízéves lehettem,
mikor rendkívüli dolog történt. Szokás szerint
beszálltam fenn, megnyomtam a jól ismert gombot,
és elindultunk. Ám most hosszan, nagyon hosszan
mentünk, és a lift nem akart megállni sehol. Átsuhantunk
az Iskolai Csínytevések Szintjén, majd a Gimis Szerelmek
és Csalódások Emeletén, aztán a Vizsgaidőszak
Kínzókamráján és persze a Pesti Éjszakák
Fröccspalotáján is. Végül egyszer csak megálltunk.
Kissé szédülten tapogatom borostás arcom,
és olyan idegennek érzem magamon ezeket
a ruhákat is. És hiába nyomogatom
a gombot, tudom, soha többet nem
megyünk már visszafelé.

schellerv

ISMERŐS IDEGEN

Egyik nap vásárolni mentem a sarki közértbe, általában csak a ház többi lakója szokott itt megfordulni, ritka az idegen arc. Ilyenkor az ember próbál magában rájönni, hogy új lakót köszönhetünk-e az idegen személyében, vagy csak véletlenül tévedt be ide. Most is felfedezni véltem egy új arcot. Goromba nő, úgy a hatvanasaiban járhatott, de a dohány- és alkoholszag, ami körülengte, tett arról, hogy egy jobb napokat látott, lecsúszott asszony ábrázatát keltse. Előttem állt a sorban. Valami szeszes italt szorongatott a kezében. Csak futólag találkozott a tekintetünk, amíg átvettem a helyét a sorban. Ő átnézett rajtam, én felismertem. Ő volt a nagyanyám.

bence714

KUTYASÉTÁLTATÁS PESTEN

Leszállva a villamosról, megkezdem
utamat kollégiumom felé. Elöttem egy kutyát
pillantok meg, póráza végén pedig gazdáját.
Ekkor a jószág megtorpan, és dolgát kezdi végezni.
Nem azt. A nagyot. A férfi eközben finom mozdulattal
előrántja zacskóját, amit ilyen esetekre készített be,
s jól megszokott mozdulattal kézfejére húzza.
A dolog a végéhez ér, kutyánk folytatná útját,
de valami még hátra van. Bizony, a férfi megkezdi
a mozdulatsort. Hajol, majd kezét nyújtja.
Már-már megkaparintaná, mikor felegyenesedik,
s bal lábával az út közepére rúgja azt, pontosan
az elhaladó troli alá. Dolgát végezvén zsebre
vágja a zacskót, és tovahalad.
Gyorsítom lépteim.
Elég borús az ég.

horvim

AZ ÉVFORDULÓ

Amikor beléptem a szobába, a nagymamám
a kanapén ült egy fotóalbummal az ölében.

Az arcán lassan csorogtak le a könnyek,
de a száján mégis mosoly ült.

Odakucorodtam mellé és belelestem az albumba.

Az esküvői fotóit nézte. A nagypapám
már egy éve nincs köztünk, ő viszont mindig
mosolyogva gondolt vissza rá.

Ma mégis sírt. Miért? Ránéztem a naptárra.
Augusztus 3. Az évfordulójuk. Visszagondolt
a pesti esküvőjükre. Vagy százszor elmesélte,
milyen boldog volt akkor, és most élte át
először nagyapa nélkül.

De még most is mosolygott. Nem tudott
rá nem boldogan visszaemlékezni.

Átöleltem a vállát,
és lapoztam egyet az albumban.

dd700

MOSOLYLÁNC

Egy eladónő szája szélén ébredt
reggel a mosoly, de azonnal át is szállt
a kiflit megköszönő fiatal diáklányra. A lány
nagyot szökkent, mosolya pedig ráragadt az ajtókat
bezáró buszsofőrre, aki továbbadta egy előzékeny
robogósnak, aki később átsuhant a Szabadság
hídon és egy kacsintás kíséretében a zebránál
álló nőre hagyta azt. A nő a termálfürdő pénztárosára,
ő pedig egy reumás nyugdíjasra, aki pedig egy
türelmes kofára a piacon. A kofa átadta
a 25 deka epret vásárló orvosnak,
aki egy jó hír kíséretében a kismamának,
aki csillogó szemmel a barátjának.
Nála sajnos egy kínos csend után
elhalt a pesti mosolylánc...

Fehér István Gergely

MEGLEHET

A troli után loholó lányt felveszi
a sofőr bácsi. De van, hogy nem.
Itt a hangszóró vicceseket mond:

„*a következő megálló következik*”. De van,
hogy nem. Hajléktalanok borsót, paradicsomot,
paprikát ültetnek hajdanvolt parkok sírhantjára.

De van, hogy nem. A mamóka odaszól:
„*Köszí, nyuszi!*“, mikor a csajszi (nyuszis sapkában)
átadja neki ülőhelyét. De van, hogy nem. A nő könyvvel
a kezében a mellette ülő Metropolját olvassa
(a szomszéd kertje mindig...). De van, hogy nem.
Előttem e-bookos dédi, mögöttem régimódi poronty
bújja a kötelezőt. De van, hogy nem.
Ez Budapest. De van, hogy nem.

Győrffy Erika

MEG AKAROM TALÁLNI ESZTERT

Mert Egerben csellózott, Debrecenben
bogot kötött egy azóta is tartó barátságra,
Kalocsán művészeti táborban volt,
Pesten megszorítottaknak adott
koncertet, az Oktogonon
egy órát váratott. Tudom, hogy lakott
a Nyugatinál, az Örsön és a 61-es vonalán.
Végül két pillanat az időben, amik csak lehettek
volna: Grazba indultam egy másik barátnővel
a Déliből, s még volt időnk a vonatig.
Egyszer csak Eszter lebbent át a Moszkván.
Már nem tudtam megállítani, hogy beszéljünk.
Aztán néhány éve a szombati újság híre:
negyven évesen meghalt rákban
valahol Németországban.
Azóta is keresem.

Nomád Földi László

EMBERI HÚS

Azon az éjjelen, mint sokszor máskor is,
az utcákat jártam.. A Blaha közelében
szemeim egy neonra tévedtek. Meg volt világítva
a holdfénytől. Az építmény szürke volt és kísérteties,
rajta vörös betűk. A ködön keresztül ki tudtam
betűzni az építményen álló szöveget:

EMBERI HÚS.

Amikor odaértem, láttam,
hogyan a vörös neoncsövek közül néhány kiégett.

DECEMBERI HÚSKÍNÁLATUNK.

Hazamentem. Bekapcsoltam a tévét.
Vezető hír: egy budapesti húsboltban,
a Blaha közelében őrizetbe vették a hentest,
mert megalapozottan gyanúsítható,
hogyan meggyilkolt bevándorlók
húsát mérte ki. Akik valahonnan jöttek,
senki sem kereste őket.,
nem hiányoztak senkinek, senkinek
tartották őket. Csatornát váltottam.
Ott valami horror ment.

Bodó Klára

SZEMÉRMES KOLDUSOK

A Máltai Szeretetszolgálat hajléktalan ügyfelei nyitásra várva kora reggel sorakoznak az irodaház előtt. Addig is, hogy hasznosan teljen az idő, néhányan a szomszédos lakóház kocsikijárója mellé állnak, segédkeznek a kapunyitásban. A jó beszédű, ritkán részeg egykori sofőr minden kigördülő autó vezetőjét főnöknek szólítja. Ezért jár neki a hajnali órában mindenkitől egy százas.

Fagyos téli reggelen az egyik „főnök” szóvá teszi, miért nem visel sálát a hajléktalan. Nehogy megfázzon, a lehúzott kocsiaablakon keresztül a pénzzel együtt a sálját is kiadja.

Este a címzetes főnök holmiját a kapu mellett találja.

Szegede Eszter

RÁNTOTT HÚS

A hús érintése mindig is
kettős érzést keltett bennem. Az elsőket kényes
csipentő mozdulattal helyeztem a lisztes tálba,
később, mikor már olyasféle „bocskor” nőtt az ujjamra,
amelyet a csibék viselnek, nem viszolyogtam.
Úgy borítottam be, mint aki egy tetemet temet
a hó alá, a másik oldalát csak után-púdereztem.
Átcsúsztattam a felvert tojásba. Itt a disznóhús közeli
kapcsolatba került azoknak a kiscsirkéknek a lényegével,
akiket (miután átbújtak hozzá a kerítésen)
ropogva elfogyasztott. Szerettem volna,
ha megbánja ezt. Pesti mama csak a bunda
elkészülte után jutott eszembe, mielőtt
a fritőzbe raktam a rántott húst.

boffa

SZABADULÓSZOBA

Ilonka néni ma kijut a lakásból.
A Tabánba, a Várba, a Gellérthegyre...
micsoda séta lesz! Majd lassan megy,
és ha elfáradt, leül. Padokra, virágvályúkra,
betonkoloncokra, hintákba. Mint régen,
amikor a szerelmeivel andalgott. Sok volt.
Persze szobára sose ment, senkivel.
Csak Laci bácsival. Azért jól ismeri Budapestet.
Laci bácsi, Isten nyugosztalja, otthonülő volt.
Ilonka néni három évet töltött azzal
a halála után, hogy az ágya alatt talált
fényképekből és levelekből összerakja
a történetet. Sikerült, megvan a megfejtés.
Őt szerette. Érdemes volt otthon ülni
ezzel az emberrel. A lépcsőházban remegni
kezd a lába, leül az első lépcsőfokra,
és pihen. Micsoda séta lesz!

Bálint Endre

FERENC TÉR – EGY RÉGI FÉNYKÉP

A hatvanas években „grund”: indiánként,
kalózként, ostromló török elleni várvédőként vad
csaták színhelye. Amúgy a béke szigete: hinta, mászóka,
homokozó, öreg gesztenyefa, zöldellő gyep,
melyen fogócskáztunk,
s melyre ablakunkból remek rálátás nyílt.
E békés látvány élt a lelkemben évtizedekig,
míg nem a napokban előkerült egy fénykép
a Fortepanról, s én döbbenet bámultam a sírokat
gyerekkorom játszóterén. '56 szürke novemberében
nyolc sírhant domborodott a Ferenc tér gyepén. Éppen
ott, ahová ráláttunk. Utcai harcok elesettjeit temették
ideiglenesen a játszótér puha, füves talajába.
A felnőttek erről sohasem mertek beszélni
nekünk, s később a zöld gyep is némán tűrte,
hogy gyanútlan gyerekek
játszadozzanak fölötte.

Kommár Ferenc

HALÁLOS MOTORKERÉKPÁROS BALESET EMLÉKMŰVE

A Kerepesi út mátyásföldi szakaszán, a Repülőtéri HÉV-megálló közelében áll egy különös, magánjellegű emlékmű. Az oltár alakú, kőből, téglából emelt építmény két méter magas, a közel kilencven éve történt halálos baleset áldozatának szülei állíttatták. Szövege:

E helyen érte motorkerékpárral
halálos szerencsétlenség

1926. június hó 4-én

életének tavaszán, 21 éves korában

KIRÁLY MIKLÓST.

Bánkódó szülei porig sújtva,
alázattal hajtják meg fejüket
az Úr akarata előtt.

A kő talapzat felirata: „Per crucem ad
lucem” (A kereszt által a fénybe).

A dombormű alkotója Baranyi Károly.

Az első halálos motoros balesetre
emlékezve hajtsunk fejet.

(Zárszó helyett: a bronz felirat eltűnt, ellopták.)

Friedler Magdolna

BŐSÉGRIADÓ

Legfelül, egy gyűrött újságlapon ez áll:
„A tisztí főorvos Budapesten bőségridót rendelt el.”

Elírás lenne? Kenyér, bontatlan joghurt,
vadi új tablet, barna férficipő, fürdőruha vizesen,
festett falitányérok, konzervek, egy zacskó őszibarack,
Ady-kötet, gyerekruhák, arckrémés tégely, kitöltetlen
rejtvényfüzet, francia-magyar szótár, pizzás dobozok,
fél rúdnyi téliszalámi, Róma-térkép, porcelánfigurák,
kistévé, egy régi imakönyv, két originál gyapjútakaró,
három serpenyő. Egy gyors blikkre ennyi.

Visszagörgetem az üres edényt a helyére,
fellépek a kocsí platójára. Befordulva a Hársfa utca
sarkán, máris ott vagyunk a következő kapualjban,
a következő tele kukánál. Közben leszalad
néhány izzadságcsepp narancssárga mellényem
alatt, hiszen már most, kora reggel
iszonyat meleg van...

Bakó Fegyva

HARCÁSZAT

Ötvenhat októbere. Ágyúcska
a Szilágyi gimnázium előtt. Körötte fegyveres
forradalmárok. 16-17 esztendősek. A volt páncélelhárító
ütegparancsnok hozzájuk ballag: - Uraim!
Mi készül itt? -Majd ha jönnek az orosz tankok
az Alagútból, megkapják a magukét! - Ezzel? Mondjuk
az első tankot kilövik. A második eltakarítja,
s molekulává lövi a gimnáziumot magukkal együtt.
Menjenek szépen haza! - Szemét ellenforradalmár!
A kurvanyját! Könnyűatléta apám kiosztott néhány
pofont, seggberúgást, majd hazaballagott.
Vagy harminc év múlva: - Honnan tudtad, hogy nem lönek
hátba? - Az ember érzi, mikor nem lövik hátba.

PS: november másodikán
a tankok a hegyek felől szállták meg Budát.

kipke.agi

IMPRESSZIONISTA

Kis digitális Monet: kétóránként fölkel,
hogy lefotózza a fényeket a kórház ablakából.
Mennyivel hitelesebb mértékegysége az időnek,
mint az újrakasírozott óriásplakátok, pulzáló
nyitvatartások, vagy a tárcámban rétegződő
bérletszelvények, újra- meg újra- meg
újrahalasztott határidői a holleszünkakkoréppnek,
a meddiglátlakmégnek, az addigrabiztosantudomnak.
A naptárlapozgatásnak: most nem, csak majd
egy hét Balaton múlva.

Istenem.

Mintha nem jönnénk vissza úgysis,
egész életünkben, mondjuk minden nyolcadik
napon. Mintha a halálunk dátumához számolhatnánk –
egyedül így éri meg – a Budapest-bérleteket.

Hogy arra a hét napra már minek.

Lázasan meséli, ragyog, ez lesz a címe.

Közben tiszta lepedőt húznak.

Arra a hét napra még.

Időszámítás az ágyneműmosás is.

qpetra

KIK ELVESZNEK A TÖMEGBEN

Örs. Zajos óvodás, dobogó bakancs,
zizegő újság, tolakvó, ráncos kéz.

Pillangó. Keréken guruló fiatal, kinek
bérelt, de foglalt helye van.

Stadionok. Nehézkesen helyezkedő,
feljutáson töprengő.

Keleti. Ütemesen kopogtató,
sötét napszemüveg mögé bújój.

Blaha. Távolodó kopogás. A peronon
zsemleszín segéddel várakozó barát.

Astoria. FÜRGE jeleket égbe rajzoló,
szájról olvasók.

Deák. Ingó kisleány, ütemes ajakhangokat zajhoz adó.

Kossuth. Egy dadogva hadaró vagy tán hadarva dadogó?
Batthyány. Mandulaszemű, széles vigyorú kis csicsergő.

Moszkva. Furcsa pózban fekvő, babakocsis csemete.

Déli. Zajos óvodás, dobogó bakancs,
zizegő újság, tolakvó, ráncos kéz.

Csiszár Judit

LEGSZEBB

Vidékről vonatoztunk Budapestre múzeumokat járni, kirakatokat nézni, sétálni, villamosozni, metrózni, mozgólépcsőzni, érdekességeket, kalandokat keresni. Kértem édesanyámat, varrjon nekem az alkalomhoz illő szép ruhát. Olyant, amiben megérdemelten lehetek része a fővárosi divatos tömegnek. Azt mondta: „*Kislányom! Ott senki sem törődik veled, hogyan öltözöl.*” Természetesen a drapp pamutruha lila övvel elkészült. A Luxus áruházban még új cipőt is kaptam hozzá.

Csinos voltam... és tényleg nem figyeltek rám. Elnyelt, eltakart a színtelen-színes forgatag.

Régóta Budapesten élek. Sokszor csúnya ruhában járok. Kedvelem, mert kényelmes. Egyáltalán nem akarok már hasonlítani.

... aztán felveszem a legszebbet.
Beülök az autóba. Megyek édesanyámhoz.
Vidékre.

szervező

plagio

stratégiai partner

BUDA **PEST**

szakmai partner

együttműködő partner

BFTK
Nonprofit Kft.

média partner

budapestinfo.hu

WWW.100SZOBANBUDAPEST.HU

MINDSPACE.HU
2015